

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΥΠΟ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Χριστούγεννα Ξιμερώναν.

Κι' ο φτωχός ο Κοροζοπούλογ, πρόσφυγας, αδελφός εκ Κοιν-σταντινουπόλεως, είχε τρεις μέρες να φάη.

Μόλις είχε βγει από τις φυλακές της Θεσσαλονίκης όπου τον είχαν κλείσει για κάποια απειθαίρεση του ποδοσφαιρικού του έθνους... τσέπη ενός παρακαθημένου του στο τραίνο, κι' έζητησε να βοηθού τους παλιούς του φίλους. "Έγραφε σ' όλα τα χαρτίνα και στα χέρινα τα παραθαλάσσια, αλλά δεν συναντήσε κανένα. Τι να έγιναν; Μήπως τους πάσανε κι' αυτούς ή μήπως υπέφεραν τήν δράση τους σ' άλλας πόλεις;..."

Έπηρε να πωλήση μερικάς εφημερίδες.

"Έτσι, χωρίς φίλους, χωρίς πεντάρα στην τσέπη, χωρίς στέγη και χωρίς έλπιδα, με μίαν τρομακτική γενότητα στην ψυχή, στο στομάχι και στις θέσεις του, τί θα γινότανε ο διάσχυος ο Κοροζοπούλογ;..."

"Έσπερε να ζήση... 'Αλλά να ζήση, πώς;..."

"Αποφάσισε λοιπόν να βγάλη τὸ ψωμί του τίμα, αφού δεν μπο-

ρούσε να τὸ βγάλη μ' ἄλλον τρόπο και ζήτησε να τὸ δώσουνε να τὸ πωλήση μερικάς εφημερίδες.

"Έλα όμως που υπήρχε κάποια γεγονότων κι' η' εφημερίδες δεν ζητούντουσαν!

Πήρε κατόπιν να πωλήση πορτοκάλια. Μά έπιασε κριόν φοβερό και κριόντε περισσότερο άποιος έβλεπε τα πορτοκάλια.

"Άρχισε τότε να φέρη λίγα κάσινα, μὰ τὸν τ' άρπαζαν μερικάς χαμίνια...

Κι' έτσι βοήθησε παρμονίες τὸν φορτῶν, χωρίς πεντάρα στην τσέπη. Μέσα τὸ στομάχι του σφιζότανε ἀπο τὴν πείνα... Τι να κάνει;..."

Δὲν τὸν έβλεπε καταργίον, καινού ἄλλη έλπιδα για τίς μοσές, παρὼ ἡ, φυλακές. Έκει τὸν κλειόσανε τὴν ενα κρεβάτι και μὰ καθαράνα φαί. Και μάλιστα τὸν τα Χριστούγεννα και τὸ έβανε κι' ἡ φιλανθρωπία!..."

Τράβηξε λοιπόν και δυὸ για τίς φυλακές.

"Απαγορεύεται! τὸν εἶπε ὁ σκοτάς. Τι θέλεις;..."

"Νά μὲν στή φυλακή.

"Έχεις κάμει κανένα έγκλημα;

"Όχι. Απεναντίας έβησα, αὐτές τίς ημερες, τίμα πολὺ. 'Αλλά πεινάω..."

"Αν δὲν μὲν άνοιζετε, θα πεινάω ἀπο τὴν πείνα.

"Πέθανε, αν σου άρση. 'Εδὸν δὲν εἶνε εἴκολο να μὴς στα καλά καθώμενα.

"Αν άγατάτε τὸν Θεὸ, άφήστε με!

"Αδύνατον! Πήγαινε να έγκληματίσεις πρώτα κι' έπειτα έλα να σέ βάλωμε μέσα.

"Απελιπόμενος ὁ κ. Κοροζοπούλογ, έφυγε. 'Ο δόμος, τὰ σπύτα, τὰ τριμ στρογγυλοῦσαν μπρος του. Τι να κάνει! Νά πάη στη θάλασσα, να πέσει να πνιγί! Μὰ πάλι, πέτσινο μερά!... Νά κλέψη κανένα πορτοφύλι; Μὰ σήμερα ποὺς έχει χρηματά στα Θεσσαλονίκη!... Κρίαις γεννησί!..."

Αὐτὴ τὴ στιγμή ένα αὐτοκίνητο περνοῦσε ἀπο μπρος του. Κι' άμέσως μὰ ιδέα μεγαλομης κατέβηκε στο μυαλό του Κοροζοπούλογ.

"Αυτὸς εἶπε ὡς σφερό, ὁ ὅποιος θα ἤξερε ὡς φαινεται, ἀπο τέτοιες λῶδες. Πολὺ καλή ιδέα, μόνον ποὺ διάλεξε τέτοια μέγα!... Και σὲ ποὺ ξενοδογιο θέλεις να σε πάω;..."

"Όπου θέλεις. Στὸ πὸ κοσμιζό.

"Πάμε στο «Μεντιτερανέ». 'Απάνου ποὺ έχει και τὰ κλά-νι-ῶν.

"Πήγαινε στο «Μεντιτερανέ».

Σάν έφτασαν έκει κατέβηκε πρώτος ὁ σφερό.

"Στάσου να σέ διευκολίωω, εἶπε και προχώρησε μέσα στο ξενοδογιο. Εἶπε στο διευθυντή ότι ένας μεγάλος και σπουδαῖος γερονισιαστὴς έτοιχημάτισε να φάη με ρουχα άχθοφόρον στο ξενοδογιο του κι' ὁ διευθυντής έβλεσε τὸ μάτι πονηρά και λέγοντας:

"Κατάλαβα. Ρεζλίμα για τὸ ξενοδογιο μας!..."

Κι' άμέσως έσπευσε να υποδεχτὴ τὸν Κοροζοπούλογ.

Τὸν δόσανε θέσι στη καλύτερη μεριά, όλα τὰ γκαρσόνια μπήγαν στη διάθεσί του, τὸν σερβίρανε τὰ πὸ ἐλεγκτὰ φαγητὰ και γρασιμὸ ἀρ' τις καλύτερες μάρκες, κι' ὁ διευθυντὴς γυροῦντας στ' ἄλλα τραπέζια, όπου οἱ πελάτες έμεναν μὸ άνοιχτο τὸ στομά, τὸν έλεγε κρυφὰ στ' αἶτι:

"Ξέρете; Εἶνε ένας σπουδαῖος γερονισιαστὴς και στοιχημάτισε να ρηί να φάη έτσι!

"Α! "Α! Κατάλαβα! "Ελεγαν οἱ πελάτες.

"Αλλοστε φαινεται πὸς δὲν εἶνε άνθρωπος κοινός, παρ' όλα τὰ καλύτερονα όπου φορεῖ, εἶπε ένας τραπέζιτης.

"Έχει σίσι! Πρόσθεσε κι' ένας έμπορος νεωτερικισμῶν ποὺ έτρωγνε έκει με τὴν κωφία του.

"Ένας Δήμαρχος γονδοῦς μάλιστα ἀπο μὰ επαρχία τὴς Μακεδονίας, ποὺ έβανε τὸν ξενο, για να μὴ φαη πὸς ἴσπερε κι' αὐτὸς σὲ μεγάλες γνωμομίες, πρόσθεσε:

"Καλέ, εἶγὸ αὐτὸν τὸν ξερο. Εἶνε σπουδαῖος άνθρωπος!..."

"Τὸν ξερετε; Ρώτησε ὁ διευθυντής.

"Όπως σέ βλέπω και με βλέπετε. Αὐτὸς εἶνε και

— Σοφῆρ, φώναζε, έλα δὸ.

— Αμέσως.

— Θέλεις να κερδίσης εκατὸ δραχμῆς;

‘Ο σοφῆρ ζήτησε τὰ χάλια του. Τὸ άξιοστο πρόσωπό του, τὰ χαλασμένα ρουχα του, τὰ στραβοπατημένα του παπούτσια, τὸ καπέλλο του, ποὺ ἴτανε χωρίς κροδέλλα κι' έτοιμάστρε να φάη, μὰ ὁ Κοροζοπούλογ τὸν έπιτόπισε:

— Για άκουσε εἶδὸ, τὸν εἶπε. Μὴ με βλέπετε έτσι. Εἶμαι Γερονισιαστὴς, ὁ κ. Ουξίδης, κι' έχω στοιχημάτισε 5.000 δραχμῆς να φάω, στο πὸ μεγαλύτερο ξενοδογιο τὴς Θεσσαλονίκης μ' αὐτὰ τὰ ρουχα, ὅπως εἶμαι και βοσκονομια.

— Α! καταλαβαίνω! εἶπεν ὁ σοφῆρ, ὁ ὅποιος θα ἤξερε ὡς φαινεται,

ἀπο τέτοιες λῶδες. Πολὺ καλή ιδέα, μόνον ποὺ διάλεξε τέτοια μέγα!... Και σὲ ποὺ ξενοδογιο θέλεις να σε πάω;

— Όπου θέλεις. Στὸ πὸ κοσμιζό.

— Πάμε στο «Μεντιτερανέ». 'Απάνου ποὺ έχει και τὰ κλά-νι-ῶν.

— Πήγαινε στο «Μεντιτερανέ».

Σάν έφτασαν έκει κατέβηκε πρώτος ὁ σφερό.

"Στάσου να σέ διευκολίωω, εἶπε και προχώρησε μέσα στο ξενοδογιο. Εἶπε στο διευθυντή ότι ένας μεγάλος και σπουδαῖος γερονισιαστὴς έτοιχημάτισε να φάη με ρουχα άχθοφόρον στο ξενοδογιο του κι' ὁ διευθυντής έβλεσε τὸ μάτι πονηρά και λέγοντας:

"Κατάλαβα. Ρεζλίμα για τὸ ξενοδογιο μας!..."

Κι' άμέσως έσπευσε να υποδεχτὴ τὸν Κοροζοπούλογ.

Τὸν δόσανε θέσι στη καλύτερη μεριά, όλα τὰ γκαρσόνια μπήγαν στη διάθεσί του, τὸν σερβίρανε τὰ πὸ ἐλεγκτὰ φαγητὰ και γρασιμὸ ἀρ' τις καλύτερες μάρκες, κι' ὁ διευθυντὴς γυροῦντας στ' ἄλλα τραπέζια, όπου οἱ πελάτες έμεναν μὸ άνοιχτο τὸ στομά, τὸν έλεγε κρυφὰ στ' αἶτι:

"Ξέρете; Εἶνε ένας σπουδαῖος γερονισιαστὴς και στοιχημάτισε να ρηί να φάη έτσι!

"Α! "Α! Κατάλαβα! "Ελεγαν οἱ πελάτες.

"Αλλοστε φαινεται πὸς δὲν εἶνε άνθρωπος κοινός, παρ' όλα τὰ καλύτερονα όπου φορεῖ, εἶπε ένας τραπέζιτης.

"Έχει σίσι! Πρόσθεσε κι' ένας έμπορος νεωτερικισμῶν ποὺ έτρωγνε έκει με τὴν κωφία του.

"Ένας Δήμαρχος γονδοῦς μάλιστα ἀπο μὰ επαρχία τὴς Μακεδονίας, ποὺ έβανε τὸν ξενο, για να μὴ φαη πὸς ἴσπερε κι' αὐτὸς σὲ μεγάλες γνωμομίες, πρόσθεσε:

"Καλέ, εἶγὸ αὐτὸν τὸν ξερο. Εἶνε σπουδαῖος άνθρωπος!..."

"Τὸν ξερετε; Ρώτησε ὁ διευθυντής.

"Όπως σέ βλέπω και με βλέπετε. Αὐτὸς εἶνε και

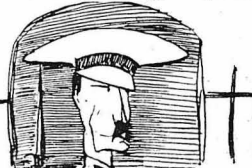
Τὸ γκαρσόνι ὑπεκλίνετο

Ζήτησε και ένα ποῦρο.

‘Ο κ. Διευθυντὴς τὴς «Πανελληνίου Τραπεζῆς».

'Απαγορεύεται!...

